

Κατάργηση τριετιών, απελευθέρωση ομαδικών απολύσεων και αλλαγές στον τρόπο λήψης των αποφάσεων για απεργίες επανέρχονται στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων μεταξύ των θεσμών και του υπουργείου Εργασίας, με τους δανειστές να απαιτούν συμφωνία όσο το δυνατόν γρηγορότερα και την ελληνική κυβέρνηση να επιδιώκει τον προσδιορισμό και τη νομοθέτηση των «βέλτιστων πρακτικών» που προσδιορίζουν το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Μοντέλο έως το τέλος του χρόνου. Χθες πραγματοποιήθηκε συνάντηση της ελληνικής διαπραγματευτικής ομάδας και των θεσμών, σε τεχνικό επίπεδο, με αποκλειστικό αντικείμενο τα εργασιακά και συμφωνήθηκε η διαβούλευση να ξεκινήσει άμεσα.

Στην πρώτη αυτή συνάντηση, τονίζεται στο ρεπορτάζ της Καθημερινής, τέθηκε το πλαίσιο της διαβούλευσης και οι δανειστές επέμειναν πως το κείμενο της συμφωνίας της Συνόδου Κορυφής που κυρώθηκε και από το ελληνικό Κοινοβούλιο είναι ξεκάθαρο: θα προχωρήσει η αυστηρή επανεξέταση και ο εκσυγχρονισμός των συλλογικών διαπραγματεύσεων, των εργατικών κινητοποιήσεων και των ομαδικών απολύσεων. Μάλιστα, επεσήμαναν πως στο κείμενο της συμφωνίας αποκλείστηκε κάθε ενδεχόμενο επιστροφής σε παλαιότερα πλαίσια πολιτικής, αφήνοντας εκτός πλάνου το νομοσχέδιο Σκουρλέτη για τις συλλογικές συμβάσεις και την επαναφορά του κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ.

Στην πράξη, άνοιξε εκ νέου η βεντάλια των γνωστών απαιτήσεων από τους εκπροσώπους των θεσμών για κατάργηση των τριετιών στους μισθούς, που θα παραμείνουν «παγωμένες» έως ότου η ανεργία πέσει κάτω από το 10%, απελευθέρωση των ομαδικών απολύσεων και αλλαγές στον συνδικαλιστικό νόμο του 1982.

Σύμφωνα με ασφαλείς πληροφορίες της «Κ», οι δανειστές αντιδρούν έντονα στον νόμο με τον οποίο δόθηκε παράταση στη μετενέργεια των συλλογικών συμβάσεων, καθώς αφενός το θεωρούν μονομερή ενέργεια, αφετέρου εκτιμούν ότι η κατάργηση της μετενέργειας των συμβάσεων, όπως προβλεπόταν, οδηγεί σε περαιτέρω ευελιξία στην αγορά εργασίας, μέσω της προώθησης ατομικών συμβάσεων. Στο πλαίσιο αυτής της ευελιξίας μάλιστα, χωρούν και διάφορες «βέλτιστες πρακτικές» χωρών της Ε.Ε. όπως ο θεσμός της λεγόμενης «μικροεργασίας» (mini job) στην οποία προβλέπονται πολύ χαμηλές αμοιβές, χωρίς

ασφαλιστική κάλυψη, τα «συμβόλαια μηδενικών ωρών» (zero hours contracts) που αντιστοιχούν σε δουλειά όσο, όταν κι όποτε θέλει ο εργοδότης, και διάφορες παραλλαγές αυτών, όπως «συμβόλαια λίγων ωρών» (low hour contracts) ή «συμβόλαια... με το τηλέφωνο» (on call contracts) κ.ά.

Στην ατζέντα της διαπραγμάτευσης μπαίνουν δύσκολα θέματα όπως:

- Απελευθέρωση των ομαδικών απολύσεων με νόμο.
- Κατάργηση των τριετιών.
- Αλλαγή του συνδικαλιστικού νόμου και κυρίως της προκήρυξης απεργιών. Οι δανειστές ζητούν η απόφαση για απεργία να λαμβάνεται με πλειοψηφία 50% + 1 του συνόλου των μελών του συνδικάτου.
- Θεσμοθέτηση της δυνατότητας του εργοδότη για ανταπεργία (lock out).
- Αλλαγές στη διαδικασία προσφυγής στον ΟΜΕΔ.

Όσον αφορά την εμπλοκή διεθνών οργανισμών, η ελληνική πλευρά προτείνει τη συμμετοχή του ILO και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Κοινωνικών Δικαιωμάτων, ενώ οι δανειστές προτείνουν τον ΟΟΣΑ και την Παγκόσμια Τράπεζα.